

Порівняльна таблиця до проекту Закону України

про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України та Кримінального процесуального кодексу України щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини

Автор(и):

Прем'єр-міністр України Шмигаль Д. А.

Автори остаточної редакції:

Народні депутати України - члени Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності

Дата розгляду в комітеті:

30.06.2021

Реєстраційний № 4049

(Друге читання)

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
1	ПРОЕКТ			ПРОЕКТ
2	Закон України			Закон України
3	Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України та Кримінального процесуального кодексу України щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини ————— —————			Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України та Кримінального процесуального кодексу України щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини ————— —————
4	Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:			Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:
5	І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:			І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:
6	1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) такі зміни:			1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):
7	1) в абзаці другого частини першої статті 44 слова “від двадцяти п’яти до п’ятдесяти” замінити словами “п’ятдесяти до ста”, а слова “, або адміністративний арешт на строк до п’ятнадцяти діб” виключити;	-1- Н.д. Павлюк М. В. (р.к. №98) абзац другий частини першої статті 44 Кодексу України про адміністративні правопорушення, викласти у такій редакції - "тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від двадцяти до шістдесяти	Враховано	1) абзац другий частини першої статті 44 викласти в такій редакції: "тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від двадцяти до шістдесяти годин, або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб";

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		годин, або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб. " -2- Н.д. Мамка Г. М. (р.к. №147)	Враховано	
8	2) в абзаці другому частини четвертої статті 121 слово “позбавлення” замінити словами “накладення штрафу в розмірі від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням”, а слова “або адміністративний арешт на строк від п'яти до десяти діб” виключити;	1) в абзаці другому частини першої статті 44 слова “від двадцяти п'яти до п'ятдесяти” замінити словами “п'ятдесяти до ста”. -3- Н.д. Павлюк М. В. (р.к. №98) абзац другий частини четвертої статті 121 Кодексу України про адміністративні правопорушення, викласти у такій редакції - "тягне за собою накладення штрафу в розмірі від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права керування транспортними засобами на строк від трьох до шести місяців або адміністративний арешт на строк від п'яти до десяти діб." -4- Н.д. Мамка Г. М. (р.к. №147) Виключити	Враховано Відхилено	2) абзац другий частини четвертої статті 121 викласти в такій редакції: "тягне за собою накладення штрафу в розмірі від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права керування транспортними засобами на строк від трьох до шести місяців або адміністративний арешт на строк від п'яти до десяти діб";
9	3) в абзаці другому частини третьої статті 178 слова “шести до восьми” і “двадцяти до тридцяти” замінити відповідно словами “десяти до двадцяти” і “сорока до шістдесяти”, а слова “, або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб” виключити;	-5- Н.д. Ковальов О. І. (р.к. №387) у підпункті 3 пункту 1 Розділу I проекту, слова та символи «, а слова “, або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб” виключити» - виключити -6- Н.д. Павлюк М. В. (р.к. №98) абзац другий частини третьої статті 178 Кодексу України про адміністративні правопорушення, викласти у такій редакції - "тягнуть за собою накладення штрафу від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин, або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку, або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб." -7- Н.д. Мінько С. А. (р.к. №286), Н.д. Лубінець Д. В. (р.к. №267)	Враховано Враховано Враховано	3) абзац другий частини третьої статті 178 викласти в такій редакції: "тягнуть за собою накладення штрафу від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин, або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку, або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб";

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>Викласти в такій редакції:</p> <p>"3) абзац другий частини третьої статті 178 викласти в такій редакції:</p> <p>"тягнуть за собою накладення штрафу від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин, або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку, <u>або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.</u>"</p> <p>Обґрунтування: доцільно погодитися з аргументами Головного науково-експертного управління, що висловлені у висновку від 29.09.2020 року. Повторне вчинення умисного правопорушення передбаченого ст. 178, передбачає зухвале порушення громадського порядку та несе в собі потенційну загрозу для здоров'я оточуючих. Адміністративний арешт вбачається пропорційною та співмірною мірою стягнення за повторне правопорушення такого роду, в той же час розмір стягнення у вигляді штрафу та громадських робіт, встановлений у чинній редакції КУпАП не відповідає рівню суспільної шкідливості даного правопорушення.</p>		
		-8- Н.д. Мамка Г. М. (р.к. №147)	Враховано	
10	4) у статті 294:	<p>3) в абзаці другому частини третьої статті 178 слова "шести до восьми" і "двадцяти до тридцяти" замінити відповідно словами "десяти до двадцяти" і "сорока до шістдесяти".</p> <p>-9- Н.д. Павлюк М. В. (р.к. №98), Н.д. Монастирський Д. А. (р.к. №19)</p>	Враховано	4) статтю 294 доповнити частиною дванадцятою такого змісту:
11		<p>Абзаци другий та третій підпункту 4 пункту 1 Розділу I законопроекту виключити.</p> <p>-10- Н.д. Крулько І. І. (р.к. №173)</p>	Відхилено	
		<p>Підпункт 4) пункту 1 розділу I законопроекту доповнити новим абзацом такого змісту:</p>		

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		«доповнити статтю частиною першою такого змісту: Постанова судді у справах про адміністративне правопорушення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги.»		
12	частину четверту після слів “справи до суду” доповнити словами і цифрами “, а у справах про застосування адміністративного стягнення, передбаченого статтею 32 цього Кодексу, протягом трьох днів з дня надходження справи до суду”;	-11- Н.д. Стефанчук Р. О. (р.к. №2) 1). В абзаці другому-третьому підпункту 4 пункту 1 законопроекту слова «адміністративного стягнення, передбаченого статтею 32 цього Кодексу,» замінити словами «адміністративного арешту». Обґрунтування: Пропонується конкретизувати відповідні положення законопроекту, зокрема, чітко визначити, що пропонувані зміни стосуються саме адміністративного арешту, а не адміністративного стягнення, передбаченого статтею 32 Кодексу України про адміністративні правопорушення.	Відхилено	
13	частину п'яту після слів “до початку судового засідання” доповнити словами і цифрами “, а у справах про застосування адміністративного стягнення, передбаченого статтею 32 цього Кодексу, не пізніше ніж за день до початку судового засідання”;			
14		-12- Н.д. Стефанчук Р. О. (р.к. №2) 2). Підпункт 4 пункту 1 законопроекту доповнити новим абзацом такого змісту: «після частини одинадцятої доповнити новою частиною такого змісту: «Про скасування постанови про застосування адміністративного арешту суд апеляційної інстанції негайно повідомляє керівника установи, в якій тримається арештований»». Обґрунтування: З метою ефективного захисту права особи на свободу та особисту недоторканність пропонується закріпити обов'язок суду апеляційної інстанції негайно повідомляти керівника установи, в якій тримається арештований, про скасування	Враховано	"Про скасування постанови про застосування адміністративного арешту суд апеляційної інстанції негайно повідомляє керівника установи, в якій тримається арештований".

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>постанови про застосування адміністративного арешту. Це відповідає вимогам ч. 10 ст. 294 КУпАП, згідно з якою постанова апеляційного суду набирає законної сили негайно після її винесення, є остаточною й оскарженню не підлягає, а також ч. 1 ст. 327 КУпАП, відповідно до якої осіб, підданих адміністративному арешту, тримають під вартою в місцях, що їх визначають органи Національної поліції; при виконанні постанови про застосування адміністративного арешту арештовані піддаються особистому оглядові. Крім того, зазначене нововведення дасть можливість оперативно поновити права особи, яка має бути невідкладно звільнена з-під арешту, адже за загальним правилом, визначеним у ст. 295 КУпАП, копія рішення по скаргі на постанову по справі про адміністративне правопорушення протягом трьох днів надсилається особі, щодо якої її винесено. Доповнення тексту статті 294 КУпАП запропонованим положенням також ґрунтується на висновку Конституційного Суду України, наданому в рішенні № 10-р/2018 від 23 листопада 2018 року, а саме: «Порівняння процесуальних строків, передбачених Кодексом для реалізації права на апеляційне оскарження постанови суду у справі про адміністративне правопорушення, з тривалістю адміністративного арешту, встановленою статтею 32 Кодексу, дає підстави для висновку, що набрання законної сили постановою місцевого загального суду про застосування адміністративного арешту з моменту її винесення та негайне звернення її до виконання можуть призвести до того, що піддана такому арешту особа відбуде його повністю ще до перегляду справи апеляційним судом. Отже, у випадку незаконного застосування адміністративного арешту неможливо буде ні запобігти</p>		

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		негативним індивідуальним наслідкам такої судової помилки, ні відновити в судовому порядку порушене право на свободу та особисту недоторканність. Можна буде лише відшкодувати заподіяну таким порушенням шкоду, як це передбачено частиною другою статті 296 Кодексу».		
15	5) у частині першій статті 328 слова і цифри “частиною першою статті 44,” і “частиною третьою статті 178,” виключити, а слова і цифри “частиною першою статті 185 ³ ” замінити словами і цифрами “частиною другою статті 185 ³ ”.	<p>-13- Н.д. Мамка Г. М. (р.к. №147)</p> <p>5) частину першу статті 328 викласти у такій редакції:</p> <p>Особи, піддані адміністративному арешту за правопорушення, передбачені частиною першою статті 44, статтями 173, 173-2, частиною третьою статті 178, статтею 185, частиною другою статті 185-1 і частиною другою статті 185-3 цього Кодексу, використовуються на фізичних роботах.</p> <p>У змінах до статті 328 слова та цифри "частиною другою статті 185-3" замінити на слова та цифри "частиною першою статті 185-3", що відповідатиме чинному законодавству (у зв'язку з наявністю технічної помилки в поправці № 12).</p>	Враховано	
16	2. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25—26, ст. 131):	<p>-14- Н.д. Ковальов О. І. (р.к. №387)</p> <p>пункт 2 Розділу I проекту - виключити</p>	Відхилено	2. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131):
17	1) статтю 63 доповнити частиною третьою такого змісту:	<p>-15- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170)</p> <p>Підпункт 1 пункту 2 розділу I викласти в редакції: "1) частину четверту статті 68 викласти в такій редакції:"</p> <p>-16- Н.д. Стефанчук Р. О. (р.к. №2)</p> <p>3). Підпункт 1 пункту 2 законопроекту виключити.</p> <p>Обґрунтування: Пропонується вилучити зайве положення законопроекту, згідно з яким: «У разі заміни довічного позбавлення волі в порядку, передбаченому статтею 82 цього Кодексу, покарання у виді позбавлення волі може бути призначено на строк до двадцяти років». Слід зауважити, що</p>	Відхилено	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>відповідно до ч. 2 ст. 63 Кримінального кодексу України позбавлення волі встановлюється на строк від одного до п'ятнадцяти років, за винятком випадків, передбачених Загальною частиною цього Кодексу. Стаття 82, в якій визначено можливість заміни покарання у виді довічного позбавлення волі на покарання у виді позбавлення волі строком від п'ятнадцяти до двадцяти років, розміщена в Загальній частині КК України. Таким чином, чинна редакція ст. 63 КК України не потребує доповнення, оскільки вже передбачає існування певних винятків із максимального п'ятнадцятирічного строку позбавлення волі. За відсутності вказаного положення статтю 63 КК України слід було би доповнити й посиланням на визначені в статті 71 КК України особливості призначення покарання за сукупністю вироків, зокрема, якщо хоча б одне із кримінальних правопорушень є особливо тяжким злочином, загальний строк позбавлення волі може бути більшим п'ятнадцяти років, але не повинен перевищувати двадцяти п'яти років.</p>		
18	<p>“3. У разі заміни довічного позбавлення волі в порядку, передбаченому статтею 82 цього Кодексу, покарання у виді позбавлення волі може бути призначено на строк до двадцяти років.”;</p>	<p>-17- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170)</p> <p>Абзац 2 підпункту 1 пункту 2 розділу I викласти в редакції: "4. Довічне позбавлення волі за вчинення готування до злочину та вчинення замаху на злочин або за пособництво у вчиненні злочину застосовується, крім випадків вчинення злочинів проти основ національної безпеки України, передбачених у статтях 109-114-1, проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, передбачених у статтях 437-439, частині першій статті 442 та статті 443 цього Кодексу."</p> <p><i>Підпунктом 1 пункту 2 розділу I законопроекту передбачено статтю 63 Кримінального кодексу України</i></p>	Відхилено	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>(«Позбавлення волі на певний строк») доповнити частиною третьою такого змісту: “3. У разі заміни довічного позбавлення волі в порядку, передбаченому статтею 82 цього Кодексу, покарання у виді позбавлення волі може бути призначено на строк до двадцяти років.” Такі зміни є недоцільними, оскільки саме таке за змістом регулювання вже передбачено у чинній редакції статті 63. Зокрема, її частина друга визначає, що позбавлення волі встановлюється на строк від одного до п'ятнадцяти років «за винятком випадків, передбачених загальною частиною цього Кодексу». Отже, якщо стаття 82 Загальною частини цього Кодексу, як пропонується у законопроекті, допускати призначення 20 років позбавлення волі у порядку заміни довічного ув'язнення більш м'яким видом покарання, то це також охоплюватиметься вказаним застереженням чинної редакції. Тому доцільніше підпунктом 1 пункту 2 розділу I законопроекту змінити чинну редакцію частини четвертої статті 68 Кримінального кодексу України («Призначення покарання за незакінчене кримінальне правопорушення та за кримінальне правопорушення, вчинене у співучасті»). Наведений перелік пропонується доповнити найменш тяжким видом співучасті у вчиненні злочину – пособництво. Чинна редакція забезпечує від довічного ув'язнення організатора, виконавця та підбурювача незакінченого особливо тяжкого злочину, тобто більш небезпечних осіб, які не змогли завершити свій злочинний намір лише через незалежні від них обставини (наприклад, життя потерпілого(их) врятували лікарі). Тому найменш небезпечного співучасника закінченого злочину слід також позбавити від найсуворішого покарання (для такої особи</p>		

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p><i>максимальне строкове покарання у вигляді 15 років позбавлення волі стане цілком домірною санкцією).</i></p> <p>-18- Н.д. Батенко Т. І. (р.к. №324)</p> <p>1. У підпункті 1 пункту 2 Розділу І законопроекту абзац другий доповнити словами «при цьому цей строк обчислюється з дня заміни довічного позбавлення волі».</p> <p>Обґрунтування:</p> <p>Даною поправкою пропонується уточнити, що у разі заміни довічного позбавлення волі більш м'яким позбавленням волі, таке більш м'яке покарання у виді позбавлення волі на певний строк починає обчислюватись з дня заміни довічного позбавлення волі на певний строк позбавлення волі.</p> <p>Таке уточнення дозволить уникнути можливості трактування цієї норми як дозвіл на поглинання новопризначеним строком позбавлення волі на період до 20 років вже відбутого на момент заміни покарання періоду покарання у вигляді позбавлення волі.</p>	Відхилено	
		<p>-19- Н.д. Цимбалюк М. М. (р.к. №176)</p> <p>Викласти в такій редакції:</p> <p>“3. У разі заміни довічного позбавлення волі в порядку, передбаченому статтею 82 цього Кодексу, покарання у виді позбавлення волі може бути призначено на строк до двадцяти п'яти років.”;</p>	Відхилено	
		<p>-20- Н.д. Мінько С. А. (р.к. №286), Н.д. Лубінець Д. В. (р.к. №267)</p> <p>Викласти в такій редакції:</p> <p>"3. У разі заміни довічного позбавлення волі, в порядку статті 82 цього Кодексу, покарання у виді позбавлення волі може бути призначено на строк від п'ятнадцяти до двадцяти років.</p> <p><u>Довічне позбавлення волі може бути замінене на позбавлення волі на строк менший за п'ятнадцять років у випадках передбачених цим Кодексом"</u></p>	Відхилено	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p><u>Обґрунтування:</u> запропонована редакція ч. 3 ст. 63 не передбачає нижньої межі санкції у разі заміни довічного позбавлення волі. В той же час, ч. 5 ст. 82 в редакції Проекту Закону передбачено, що така заміна встановлюється на строк від п'ятнадцяти до двадцяти років. При цьому, п. 22 Розділу II Прикінцевих та перехідних положень передбачає можливість встановлення строку менш ніж 15 років.</p> <p>-21- Н.д. Мамка Г. М. (р.к. №147)</p>	Відхилено	
19	2) пункт 3 частини третьої статті 81 після слів "тяжкий злочин" доповнити словами "у разі заміни покарання у виді довічного позбавлення волі на покарання у виді позбавленням волі на певний строк";	<p>-22- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170)</p> <p>Підпункт 2 пункту 2 розділу I викласти у такій редакції: «2) у статті 81:</p> <p>1) у частині першій слова "або позбавлення в волі" замінити словами "позбавлення волі на певний строк або довічного позбавлення волі";</p> <p>2) частину другу викласти у такій редакції: «2. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання застосовується, якщо відсутні підстави вважати, що особа засудженого становить небезпеку для суспільства»;</p> <p>3) у частині третій пункт 1 викласти у такій редакції: «не менше половини строку покарання, призначеного судом за злочин невеликої або середньої тяжкості, а також за необережний тяжкий злочин або у разі заміни покарання у виді довічного позбавлення волі на певний строк»;</p> <p>4) доповнити частину третю новим пунктом такого змісту: «4) не менше п'ятнадцяти років строку покарання, призначеного судом у виді довічного позбавлення волі».</p>	Відхилено	1) пункт 3 частини третьої статті 81 після слів "тяжкий злочин" доповнити словами "у разі заміни покарання у виді довічного позбавлення волі на покарання у виді позбавленням волі на певний строк";

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
---	--------------------------------------	-----------------------------------	-------------------------	---

Комітет Міністрів Ради Європи Резолюцією 76(2) від 17 лютого 1976 року рекомендував Державам-членам, зокрема:

– гарантувати, що справи усіх ув'язнених мають розглядатися як раніше для визначення того, чи може бути надане умовно-дострокове звільнення (a conditional release) (пункт 9);

– надавати засудженому умовно-дострокове звільнення відповідно до законодавчих вимог щодо відбутого строку як тільки може бути сформовано сприятливий прогноз; загальна позиція щодо превенції злочинів сама по собі не може виправдовувати відмову в умовно-достроковому звільненні (пункт 10);

– застосовувати до довічних вироків ті самі принципи, що й до тривалих термінів засудження (пункт 11);

– гарантувати, що перегляд, зазначений у пункті 9, щодо довічного засудження відбуватиметься, якщо не відбувся раніше, після відбування від 8 до 14 років ув'язнення та повторюватиметься регулярно (пункт 12).

На необхідності розповсюдження на довічно-ув'язнених інституту умовно-дострокового звільнення зазначено й у інших документах Комітету Міністрів, зокрема у пункті 4а Рекомендації 2003(22) (про умовно-дострокове звільнення) від 24 вересня 2003 року та пунктах 34, 131 Рекомендації 2003(23) від 9 жовтня 2003 року. Саме на виконання наведених документів Ради Європи спрямовано запропоновані цією правкою зміни до статті 81 Кримінального кодексу України, яка закріплює інститут умовно-дострокового звільнення. Такі пропозиції до законопроекту передбачають, передусім, можливість застосування цього інституту

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>лише за відсутності підстав вважати, що особа засудженого становить небезпеку для суспільства (тобто відсутні пенологічні підстави для подальшого перебуванні в ув'язненні). Йдеться про зміни до частини другої статті 81, яка у чинній редакції містить радянське формулювання про те, що засуджений повинен довести своє виправлення сумлінним ставленням до праці (фактично невиконувана вимога, оскільки більшість засуджених взагалі на сьогодні працею не забезпечена).</p> <p>По-друге, пропонується розповсюдити інститут умовно-дострокового звільнення на засуджених до довічного позбавлення волі після відбуття не менш ніж 15 років (це на рік більше від рекомендованих Радою Європи від 8 до 14 років). Натомість, законопроект передбачає застосування зазначеного інституту лише до осіб, яким раніше довічне ув'язнення було замінено позбавленням волі на певний строк у порядку статті 82 Кримінального кодексу України. Така позиція, очевидно, не відповідає наведеним документам Ради Європи, оскільки після здійснення заміни покарання більш м'яким такі особи втрачають статус довічно ув'язнених. Проект закону передбачає зміни до пункту 3 частини третьої статті 81 Кримінального кодексу, а саме впровадження можливості умовно-дострокового звільнення після відбуття 3/4 покарання у виді позбавлення волі на певний строк, призначеного у порядку заміни довічного ув'язнення більш м'яким покаранням у порядку, визначеному статтею 82 Кримінального кодексу України (проектом пропонується можливість заміни довічного ув'язнення після відбуття не менш ніж 10 років на позбавлення волі на строк від 15 до 20 років). Таким чином, навіть за умови позитивних змін особи засудженого під час</p>		

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>відбування покарання, звільнення за цим інститутом – за найбільш оптимістичним сценарієм – неможливе раніш ніж через 22 роки. Можливість ресоціалізації особи після такого строку ув'язнення маловірогідна. Пропозиція полягає у тому, щоб зазначений індекс був 1/2, тобто, за відсутності підстав вважати, що особа такого засудженого становить небезпеку для суспільства, він, за найбільш сприятливих умов, зможе звільнитися після того, як відбуде загалом 17,5 років. Хоча, і такий строк є дуже великим для цілей ресоціалізації засудженого.</p> <p>-23- Н.д. Цимбалюк М. М. (р.к. №176)</p> <p>Виключити.</p> <p>-24- Н.д. Мамка Г. М. (р.к. №147)</p> <p>2) у частині третій статті 81 у пункті 3 слова "умисний злочин" замінити словами "кримінальне правопорушення";</p> <p>доповнити новим пунктом 4 такого змісту:</p> <p>"4) п'ятнадцяти років у разі заміни покарання у виді довічного позбавлення волі на покарання у виді позбавленням волі на певний строк."</p> <p>-25- Н.д. Дирдін М. Є. (р.к. №333)</p> <p>Законопроект доповнити змінами до статті 64 Кримінального кодексу України. Статтю 64 КК України викласти у такій редакції:</p> <p>«Стаття 64. Довічне позбавлення волі</p> <p>1. Довічне позбавлення волі встановлюється за вчинення особливо тяжких злочинів і застосовується лише у випадках, спеціально передбачених цим Кодексом, якщо суд не вважає за можливе застосовувати позбавлення волі на певний строк.</p> <p>2. Довічне позбавлення волі не застосовується до осіб, що вчинили злочини у віці до 18 років і до осіб у віці понад 65 років, а також до жінок, що були в стані вагітності</p>	<p>Відхилено</p> <p>Відхилено</p> <p>Відхилено</p>	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>під час вчинення злочину або на момент постановлення вироку, а також у випадку, передбаченому частиною четвертою статті 68 цього Кодексу.</p> <p>3. Суд, беручи до уваги факт відбуття засудженим не менше п'ятнадцятирічної частини покарання у вигляді довічного позбавлення волі, невчинення засудженим навмисного злочину в період відбування покарання і дійшовши висновку про втрату необхідності подальшого відбування покарання, може замінити довічне позбавлення волі позбавлення волі на певний строк.</p> <p>4. Покарання у вигляді довічно позбавлення волі може бути замінено на позбавлення волі строком від десяти до двадцяти років в порядку, передбаченому статтею 82 цього Кодексу.».</p>		
21	3) у статті 82:			2) у статті 82:
22	назву статті викласти в такій редакції:			назву викласти в такій редакції:
23	“Стаття 82. Заміна покарання або його невідбутої частини більш м'яким”;			“Стаття 82. Заміна покарання або його невідбутої частини більш м'яким”;
24	перше речення частини першої викласти в такій редакції: “Невідбута частина покарання у виді обмеження, позбавлення волі або покарання у виді довічного позбавлення волі можуть бути замінені судом більш м'яким покаранням, строк якого обчислюється з дня заміни невідбутої частини покарання або покарання у виді довічного позбавлення волі більш м'яким.”;			перше речення частини першої викласти в такій редакції: “1. Невідбута частина покарання у виді обмеження, позбавлення волі або покарання у виді довічного позбавлення волі можуть бути замінені судом більш м'яким покаранням, строк якого обчислюється з дня заміни невідбутої частини покарання або покарання у виді довічного позбавлення волі більш м'яким”;
25	доповнити статтю після частини четвертої новою частиною п'ятою такого змісту:			після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:
26	“5. Покарання у виді довічного позбавлення волі може бути замінено на покарання у виді позбавлення волі строком від п'ятнадцяти до двадцяти років, якщо засуджений відбув не менше десяти років призначеного судом покарання.”.	<p>-26- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170)</p> <p>Абзац 6 підпункту 3 розділу I викласти в такій редакції: “5. Покарання у виді довічного позбавлення волі може бути замінено на покарання у виді позбавлення волі строком від десяти до п'ятнадцяти років, якщо засуджений</p>	Відхилено	“5. Покарання у виді довічного позбавлення волі може бути замінено на покарання у виді позбавлення волі строком від п'ятнадцяти до двадцяти років, якщо засуджений відбув не менше п'ятнадцяти років призначеного судом покарання”.

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>відбув не менше десяти років призначеного судом покарання.»</p> <p><i>Суть пропозиції полягає у зменшенні нижньої та верхньої межі зазначеного покарання на 5 років, тобто остаточно від 10 до 15 років. Застосування відповідного інституту не є безумовним, тобто визначатиметься лише у разі виправлення засудженого. При цьому ті з них, які реально будуть спокутувати свою вину, отримують шанс на повернення до суспільства щонайменше після 16 років ув'язнення та зможуть налагодити нормальне життя (довідково: засуджені до довічного ув'язнення проводять за ґратами у державах ЄС та Великій Британії у середньому близько 12-13 років. Зокрема, умовно-дострокове звільнення може бути застосовано до засудженого до довічного позбавлення волі після відбуття 8 років покарання в Ірландії, 10 років - у Швеції та Швейцарії, 12 років - на Кипрі, у Данії та Фінляндії, 15 років - у Німеччині, Бельгії, Австрії, Монако, Люксембурзі, Ліхтенштейні та Македонії, 18 років у Франції (див. п.68 рішення ЄСПЛ у справі VINTER AND OTHERS v. THE UNITED KINGDOM від 9 липня 2013 року). Проте, законопроект передбачає можливість заміни довічного ув'язнення після відбуття щонайменше 10 років цього покарання на позбавлення волі строком від 15 до 20 років, але після здійснення такої заміни відбутий раніше строк не враховуватиметься. Відтак, особа має відбутися за ґратами від більш ніж 25 до понад 30 років, що навіть „перевернує“ межі відповідного строку, який визначений у законодавстві таких держав як Росія, Вірменія, Молдова, Албанія, Азербайджан, в яких дострокове звільнення може застосовуватися після відбуття 25 років).</i></p>		

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>-27- Н.д. Батенко Т. І. (р.к. №324)</p> <p>2. Абзац шостий підпункту 3 пункту 2 Розділу I законопроекту викласти у такій редакції:</p> <p>««5. Покарання у виді довічного позбавлення волі може бути замінено на покарання у виді позбавлення волі строком від п'ятнадцяти до двадцяти років, якщо засуджений відбув не менше п'ятнадцяти років призначеного судом покарання та став на шлях виправлення.»».</p> <p>Обґрунтування:</p> <p>Дана поправка спрямована на передбачення можливості заміни довічного позбавлення волі після відбуття засудженим 15 років призначеного судом покарання та став на шлях виправлення.</p> <p>Це дозволить уникнути пропонованого законопроектом підходу щодо дозволу на заміну покарання у виді довічного позбавлення волі більш м'яким покаранням у виді позбавлення волі на визначений строк лише за наявності формальної підстави, якою є відбуття засудженим до довічного позбавлення волі певного терміну призначеного судом покарання, що вочевидь є неприйнятним з огляду на ступінь тяжкості скоєного та особу винного.</p> <p>Для такої заміни визначається необхідним також, щоб засуджений став на шлях виправлення.</p> <p>Також врахування цієї поправки дозволить уникнути ситуації, коли значна частина осіб, засуджених за вчинення особливо тяжких злочинів до довічного позбавлення волі, та ще й з урахуванням можливості умовно-дострокового звільнення, фактично будуть відбувати майже те ж саме покарання, що й особи, які вчинили менш суспільно небезпечні діяння.</p>	Враховано частково	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>Адже таку пропозицію прийнятого в першому читанні за основу законопроекту навряд чи можна визнати справедливим законодавчим кроком.</p> <p>-28- Н.д. Михайлюк Г. О. (р.к. №46)</p> <p>частину 5 статті 82 Кримінального кодексу України викласти в наступній редакції:</p> <p>«Покарання у виді довічного позбавлення волі може бути замінено на покарання у виді позбавлення волі строком від п'яти до двадцяти років, якщо засуджений відбув не менше десяти років призначеного судом покарання».</p> <p>Обґрунтування: Відповідно до пункту 12 Резолюції Комітету Міністрів Ради Європи щодо поводження із засудженими до тривалих строків ув'язнення (Resolution (76) 2 on the treatment of long-term prisoners, від 17.02.1976), перегляд довічного позбавлення волі має відбуватися після відбуття 8-14 років позбавлення волі та повторюватися через регулярні проміжки часу. При цьому під «переглядом» у Резолюції мається на увазі не розгляд можливості заміни довічного покарання строковим, а розгляд можливості дострокового звільнення (пункт 9 у зв'язку з пунктом 12 Резолюції). Враховуючи, що законопроект передбачає можливість дострокового звільнення через 25 років, то фактичний мінімальний строк позбавлення волі, який необхідно відбутися для звільнення від довічного позбавлення волі, не відповідає зазначеній Резолюції. Окрім того Кримінальний кодекс України в редакції 1996 року передбачав, що навіть при заміні в порядку помилування смертної кари позбавленням волі воно не могло бути призначено на строк понад двадцять років.</p> <p>-29- Н.д. Цимбалюк М. М. (р.к. №176)</p>	<p>Відхилено</p> <p>Відхилено</p>	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>Викласти в такій редакції:</p> <p>“5. Покарання у виді довічного позбавлення волі може бути замінено на покарання у виді позбавлення волі строком від п'ятнадцяти до двадцяти п'яти років, якщо засуджений відбув не менше десяти років призначеного судом покарання.”.</p> <p>-30- Н.д. Стефанчук Р. О. (р.к. №2)</p> <p>4). В абзаці шостому підпункту 3 пункту 2 законопроекту слова «відбув не менше десяти років призначеного судом покарання» замінити словами «відбув не менше двадцяти років позбавлення волі».</p> <p>Обґрунтування: Пропонується збільшити з 10 до 20 років мінімальний строк позбавлення волі, після відбуття якого особі може бути замінено довічне позбавлення волі. Це узгоджується з вимогами щодо мінімального 20 річного строку відбування покарання, після спливу якого засуджений до довічного позбавлення волі може клопотати про помилування (п. 4 Положення про порядок здійснення помилування, затвердженого Указом Президента України від 21 квітня 2015 року № 223/2015). Крім того, збільшення цього строку є необхідним з огляду на виключний характер покарання у виді позбавлення волі, що встановлюється за вчинення особливо тяжких злочинів і застосовується лише у випадках, спеціально передбачених КК України, якщо суд не вважає за можливе застосовувати позбавлення волі на певний строк (ч. 1 ст. 64 КК України). Виключний (найбільш суворий) характер цього покарання передбачає його властивість поглинати всі інші види покарання, в тому числі під час призначення покарання за сукупністю кримінальних правопорушень (ч. 2 ст. 70 КК України) та за сукупністю вироків (ч. 2 ст. 71 КК України). При цьому, якщо хоча б одне із кримінальних правопорушень є</p>	Відхилено	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		особливо тяжким злочином, то в разі складання покарань за сукупністю вироків загальний строк позбавлення волі може бути більшим п'ятнадцяти років, але не повинен перевищувати двадцяти п'яти років. Якщо не збільшити мінімальний строк відбування покарання у виді довічного позбавлення волі, фактичний строк відбування такими засудженими покарання може становити двадцять п'ять років (10 років до заміни довічного позбавлення волі та 15 років після його заміни). Отже, різниця між загальним строком відбування покарання у виді довічного позбавлення волі та позбавленням волі на певний строк, призначеним за сукупністю вироків, буде знівельована. Зазначений підхід суперечить правовій природі покарання у виді довічного позбавлення волі, що має виключний, тобто найбільш суворий характер. -31- Н.д. Мамка Г. М. (р.к. №147)	Відхилено	
		5. Покарання у виді довічного позбавлення волі може бути замінено на покарання у виді позбавлення волі строком від десяти до двадцяти років, якщо засуджений відбув не менше п'ятнадцяти років призначеного судом покарання. -32- Н.д. Дирдін М. Є. (р.к. №333)	Враховано	
27	У зв'язку з цим частини п'яту і шосту вважати відповідно частинами шостою і сьомою;	У частині п'ятій статті 82 Законопроекту слова «від п'ятнадцяти» замінити словами «від десяти», слова «не менше десяти» замінити словами «не менше п'ятнадцяти».		У зв'язку з цим частини п'яту і шосту вважати відповідно частинами шостою і сьомою.
28	4) розділ II розділу “Прикінцеві та перехідні положення” доповнити пунктом 22 такого змісту:	-33- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170) Підпункт 4 пункту 2 розділу I викласти в такій редакції: «4) розділ “Прикінцеві та перехідні положення” доповнити пунктами 22, 23 такого змісту”	Відхилено	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>-34- Н.д. Стефанчук Р. О. (р.к. №2)</p> <p>5). Підпункт 4 пункту 2 законопроекту виключити.</p> <p>Обґрунтування: У законопроекті передбачено доповнення розділу «Прикінцеві та перехідні положення» КК України вказівкою на те, що засудженні до довічного позбавлення волі, які на день набрання чинності Законом України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини” відбули понад десять років призначеного судом покарання, мають право на заміну такого покарання покаранням у виді позбавлення волі на строк від п’яти до двадцяти років, але при цьому загальний строк такого покарання не може бути меншим як двадцять п’ять років. Таким чином, фактично йдеться про поширення відповідних положень законопроекту на осіб, які вже відбувають покарання у виді довічного позбавлення волі, тобто про зворотну дію цього Закону. Слід зауважити, що зворотна дія закону, який пом’якшує відповідальність особи вже передбачена в ст. 58 Конституції України. Крім того, в ч. 1 ст. 5 КК України передбачено, що закон про кримінальну відповідальність, що скасовує кримінальну протиправність діяння, пом’якшує кримінальну відповідальність або іншим чином поліпшує становище особи, має зворотну дію у часі, тобто поширюється на осіб, які вчинили відповідні діяння до набрання таким законом чинності, у тому числі на осіб, які відбувають покарання або відбули покарання, але мають судимість. Необхідність виключення зазначеного положення обумовлена також і тим, що в ньому встановлені різні правові можливості щодо осіб, які вже відбувають покарання у виді довічного позбавлення волі, та осіб, які</p>	Враховано	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>будуть засуджені до довічного позбавлення волі після набрання чинності цим Законом. Зокрема, в ст. 82 КК України закріплюється право на заміну довічного позбавлення волі засудженому, який відбув не менше десяти років призначеного судом покарання, а в перехідних положеннях – засудженим, які відбули понад десять років призначеного судом покарання. Згідно зі ст. 82 довічне позбавлення волі може бути замінене на покарання у виді позбавлення волі строком від п'ятнадцяти до двадцяти років, а строк замінено покарання для засуджених, які вже відбувають довічне позбавлення волі, становитиме від п'яти до двадцяти років. Насамкінець, запропонована в законопроекті умова, якій має відповідати призначене покарання («загальний строк такого покарання не може бути меншим як двадцять п'ять років») визначена некоректно, адже йдеться, мабуть, не про строк такого покарання, а про загальний строк відбування такою особою покарання у виді позбавлення волі. При цьому слід також звернути увагу на те, що обчислення цього строку в окремих випадках буде здійснюватися з урахуванням положень так званого «Закону Савченко», згідно з яким один день попереднього ув'язнення зараховується за два дні позбавлення волі. Так, відповідно до правового висновку, викладеного у постанові Великої Палати Верховного Суду від 29 серпня 2018 року в справі № 663/537/17, якщо особа вчинила злочин до 20 червня 2017 року (включно), то під час зарахування попереднього ув'язнення у строк покарання застосуванню підлягає ч. 5 ст. 72 КК України в редакції Закону № 838-VIII в силу як прямої, так і зворотної дії кримінального закону в часі. Тобто фактичний строк відбування покарання для таких засуджених буде значно менший, ніж юридично значимий строк.</p>		

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>-35- Н.д. Арешонков В. Ю. (р.к. №270)</p> <p>Пропонуємо підпункт 4 пункту 2 розділу I законопроекту викласти в такій редакції:</p> <p>4) розділ II розділу “Прикінцеві та перехідні положення” доповнити пунктом 22 такого змісту:</p> <p>“22. Засудженні до довічного позбавлення волі, які на день набрання чинності Законом України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини” відбули понад десять років призначеного судом покарання, мають право вирішення питання про заміну такого покарання покаранням у виді позбавлення волі на строк від п’яти до двадцяти років, але при цьому загальний строк такого покарання не може бути меншим як двадцять п’ять років.”</p> <p>Стисле обґрунтування поправок:</p> <p>Зміст поправки полягає в доповненні норми словосполученням «мають право на вирішення питання про заміну» замість «мають право на заміну». Суть полягає в тому, що згідно вимог статті 82 Кримінального кодексу України заміна невідбутої частини покарання більш м’яким покаранням здійснюється судом. При цьому, може бути застосована тільки, якщо засуджений став на шлях виправлення. Натомість запропоноване формулювання «мають право на заміну» фактично означає закріплення на законодавчому рівні права на заміну покарання більш м’яким, без урахування судом можливості виправлення особи.</p>	Відхилено	
29	<p>“22. Засудженні до довічного позбавлення волі, які на день набрання чинності Законом України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини” відбули понад десять років призначеного судом покарання, мають право на заміну такого</p>	<p>-36- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170)</p> <p>Абзац 2 підпункту 4 пункту 2 розділу I викласти в такій редакції: «22. Засудженні до довічного позбавлення волі, які під час відбування цього покарання не вчинили злочинів, не були засуджені раніше за особливо тяжкі злочини проти життя та</p>	Відхилено	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
	покарання покаранням у виді позбавленням волі на строк від п'яти до двадцяти років, але при цьому загальний строк такого покарання не може бути меншим як двадцять п'ять років.”.	<p>здоров'я особи та на день набрання чинності Законом України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини” відбули:</p> <p>1) понад десять років призначеного судом покарання, мають право на заміну такого покарання покаранням у виді позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років, але при цьому загальний строк такого покарання не може бути меншим як двадцять п'ять років;</p> <p>2) понад п'ятнадцять років призначеного судом покарання, мають право на заміну такого покарання покаранням у виді позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років, але при цьому загальний строк такого покарання не може бути меншим як двадцять п'ять років;</p> <p>3) понад двадцять років призначеного судом покарання, мають право на заміну такого покарання покаранням у виді позбавлення волі на строк від одного до п'яти років або обмеження волі на той самий строк, але при цьому загальний строк такого покарання не може бути меншим як двадцять п'ять років.</p> <p>23. Покарання у виді довічного позбавлення волі, призначене за правилами Кримінального кодексу України 1960 року особам, які на день набрання чинності Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини“ продовжують відбувати це покарання, але не є організаторами, виконавцями чи підбурювачами вчинення відповідних злочинів, замінюється покаранням у виді позбавлення волі на строк п'ятнадцять років у порядку частини третьої статті 74 цього Кодексу.</p>		

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
---	--------------------------------------	-----------------------------------	-------------------------	---

Дія цього пункту не розповсюджується на осіб, засуджених за злочини проти основ національної безпеки України, передбачені статтями 109-114-1, проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, передбачені статтями 437-439, частиною першою статті 442 та статтею 443 цього Кодексу.».

Пропозиція, по-перше, полягає у тому, щоб надати право на заміну лише тим засудженим, які під час відбування покарання не вчинили злочинів та не були раніше засуджені за особливо тяжкі злочини проти життя та здоров'я людини.

По-друге, пропонується ввести додаткову градацію залежно від відбутого строку довічного ув'язнення, адже у протилежному випадку у разі заміни на 20 років позбавлення волі засуджені, що відбули трохи більше 10 років, отримають загальний строк 30 років, а ті, що на момент набрання чинності цим Законом, відбули 20-25 років ув'язнення, матимуть загалом 40-45 років позбавлення волі за вчинення одних і тих самих злочинів.

Прийняття пропозиції дозволить замінити довічне ув'язнення на позбавлення волі на строк 15 років тим особам, які засуджені до найсуворішого виду покарання за Кримінальним кодексом України 1960 року за співучасть у вигляді пособництва вчиненню злочину. Такі особи були позбавлені конституційних прав на суд присяжних та апеляційний перегляд справи (до 2005 року розгляд таких справ у першій інстанції здійснювали апеляційні суди, а перегляд – лише касаційна інстанція Верховного Суду України, як правило, за відсутності самого засудженого та навіть його захисника). При цьому за перші декілька років після запровадження довічного позбавлення волі

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>(квітень 2000 року) суди призначили це покарання понад 1500 особам. Тому навіть тих з них, хто не був організатором, виконавцем чи підбурювачем злочину, суди часто визнавали пособниками їх вчинення або лише учасниками організованих груп та засуджували до довічного позбавлення волі без урахування фактичного характеру та ступеню їх участі у вчиненні групового злочину. Для таких осіб довічне ув'язнення є явно неспівмірним покаранням, а тому має бути зменшено до 15 років позбавлення волі як до максимальної межі строкової репресії, передбаченої санкціями відповідних статей Особливої частини Кримінального кодексу України.</p> <p>-37- Н.д. Батенко Т. І. (р.к. №324)</p> <p>3. В абзаці другому підпункту 4 пункту 2 Розділу I законопроекту слова «понад десять років» замінити словами «понад п'ятнадцять років», а слова «меншим як двадцять п'ять років» замінити словами «меншим як тридцять п'ять років».</p> <p>Обґрунтування:</p> <p>Даною поправкою пропонується передбачити можливість заміни довічного позбавлення волі засудженим, які на день набрання чинності даним Законом стали на шлях виправлення та відбули понад 15 років призначеного судом покарання, а не 10 років.</p> <p>Це дозволить уникнути пропонованого законопроектом підходу щодо дозволу на заміну покарання у виді довічного позбавлення волі більш м'яким покаранням у виді позбавлення волі на визначений строк лише за наявності формальної підстави, якою є відбуття засудженим до довічного позбавлення волі певного терміну призначеного судом покарання, що вочевидь є неприйнятним з огляду на ступінь тяжкості скоєного та особу винного.</p>	Відхилено	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>Для такої заміни визначається необхідним також, щоб засуджений став на шлях виправлення. Крім цього, передбачається що мінімальний термін позбавлення волі, на який може бути замінено довічне позбавлення волі, не може становити менше 35 років, а не 25, як пропонується законопроектом.</p> <p>Враховання цієї поправки дозволить уникнути ситуації, коли значна частина осіб, засуджених за вчинення особливо тяжких злочинів до довічного позбавлення волі, та ще й з урахуванням можливості умовно-дострокового звільнення, фактично будуть відбувати майже те ж саме покарання, що й особи, які вчинили менш суспільно небезпечні діяння.</p> <p>Адже таку пропозицію прийнятого в першому читанні за основу законопроекту навряд чи можна визнати справедливим законодавчим кроком.</p> <p>-38- Н.д. Михайлюк Г. О. (р.к. №46)</p> <p>пункт 22 розділу II розділу “Прикінцеві та перехідні положення” викласти в наступній редакції:</p> <p>«Засудженні до довічного позбавлення волі, які на день набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини» відбули понад п’ятнадцять років призначеного судом покарання, мають право на заміну такого покарання покаранням у виді позбавлення волі на строк до десяти років, а засуджені, які відбули понад десять років – на строк до п’ятнадцяти років, але при цьому загальний строк такого покарання не може бути меншим як п’ятнадцять років».</p> <p>Обґрунтування: Правка передбачає встановлення нової межі мінімально можливого строку позбавлення волі, який</p>	Відхилено	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>необхідно відбутися для звільнення від довічного позбавлення волі – 15 років. Такий строк узгоджуватиметься з правкою до ч. 5 ст. 82 законопроекту. Така зміна узгоджується з максимально можливим строком позбавлення волі в Україні – 15 років (існуюча можливість призначення позбавлення волі на 20 років за сукупністю вироків є виключною і майже не застосовується). Таким чином, встановлення можливості для суду варіювати строк фактичного покарання, яке необхідно відбутися при звільненні від позбавлення волі, відповідатиме градації строків, встановлених КК України, та не допускати прогалини між максимальним строком позбавлення волі на певний строк та мінімально можливим строком, необхідним для звільнення від довічного позбавлення волі. Правкою додатково пропонується вилучити мінімально можливий строк, на який може бути замінене довічне позбавлення волі засудженим, які відбули понад 10 або понад 15 років. Річ у тому, що в Україні є засуджені до довічного позбавлення волі, які відбули понад 15 років, і навіть понад 20-25 років покарання. Встановлення мінімально-можливого строку, на який може бути замінене покарання у виді довічного позбавлення волі на строк від 5 років, фактично означатиме, що вони будуть дискриміновані по відношенню до інших засуджених до довічного позбавлення волі, які заслуговують на дострокове звільнення. Адже для деякого з них реальна можливість звільнення з'явиться значно пізніше, ніж через 15-20 років, як у інших довічно засуджених, наприклад, через понад 30-35 років.</p> <p>-39- Н.д. Мінько С. А. (р.к. №286), Н.д. Лубінець Д. В. (р.к. №267) Відхилено</p> <p>Слова "на строк від п'яти до двадцяти років" замінити словами "на строк від одного до двадцяти років".</p>		

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p><u>Обґрунтування:</u> вбачається, що суд повинен мати більшу дискрецію в питанні визначення строку позбавлення волі у випадку заміни покарання у вигляді довічного позбавлення волі особі, що вже відбула таке покарання більш ніж 25 років на день набрання чинності даним Законом. Адже, у випадку, встановлення нижньої межі у 5 років, має місце, несправедливий підхід до осіб, що відбули більший строк покарання.</p> <p>-40- Н.д. Мамка Г. М. (р.к. №147)</p> <p>22. Засудженні до довічного позбавлення волі, які на день набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини» відбули понад п'ятнадцяти років призначеного судом покарання, мають право на заміну такого покарання покаранням у виді позбавленням волі на строк від десяти до двадцяти років, але при цьому загальний строк такого покарання не може бути меншим як двадцять п'ять років.</p> <p>-41- Н.д. Дирдін М. Є. (р.к. №333)</p> <p>У пункті двадцять другому розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Законопроекту слова «понад десять» замінити словами «понад п'ятнадцять».</p>	<p>Відхилено</p> <p>Відхилено</p>	
30	3. У Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 9—13, ст. 88):			3. У Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9-13, ст. 88):
31	1) частину другу статті 31 викласти в такій редакції:			1) частину другу статті 31 доповнити абзацом третім такого змісту:
32	“2. Кримінальне провадження в суді першої інстанції щодо злочинів, за вчинення яких передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк більше десяти років, та у разі розгляду питання про заміну довічного позбавлення волі в порядку, передбаченому статтею 82 Кримінального	<p>-42- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170)</p> <p>Абзац другий підпункту 1 пункту 3 розділу I законопроекту викласти у такій редакції: «2. Кримінальне провадження в суді першої інстанції щодо злочинів, за вчинення яких передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк більше десяти років, та у разі розгляду питання про умовно-дострокове</p>	Відхилено	"Клопотання (подання) про вирішення питання щодо заміни покарання у виді довічного позбавлення волі на покарання у виді позбавлення волі на певний строк розглядається колегіально судом у складі трьох суддів";

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
	кодексу України, здійснюється колегіально судом у складі трьох суддів.”;	звільнення від відбування покарання у виді довічного позбавлення волі або заміну довічного позбавлення більш м'яким покаранням в порядку, передбаченому статтями 81, 82 Кримінального кодексу України, здійснюється колегіально судом у складі трьох суддів.”.		
		<p>-43- Н.д. Стефанчук Р. О. (р.к. №2)</p> <p>6). Абзац другий підпункту 1 пункту 3 законопроекту замінити трьома абзацами такого змісту:</p> <p>«2. Кримінальне провадження в суді першої інстанції щодо злочинів, за вчинення яких передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк більше десяти років, здійснюється колегіально судом у складі трьох суддів лише за клопотанням обвинуваченого.</p> <p>Кримінальне провадження стосовно кількох обвинувачених здійснюється колегіально судом у складі трьох суддів стосовно всіх обвинувачених, якщо хоча б один із них заявив клопотання про такий розгляд.</p> <p>Клопотання (подання) про вирішення питання щодо заміни покарання у виді довічного позбавлення волі на покарання у виді позбавлення волі на певний строк розглядається колегіально судом у складі трьох суддів.».</p> <p>Обґрунтування: 21 липня 2020 року Верховна Рада України прийняла Закон № 817-IX «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо здійснення кримінального провадження в суді першої інстанції колегією суддів», що набрав чинності 13 серпня 2020 року. Відповідно до цього Закону ч. 2 ст. 31 КПК України були викладено в новій редакції, що передбачає здійснення колегіального розгляду судом</p>	Враховано	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		першої інстанції виключно за клопотанням обвинуваченого. З огляду на зазначене, пропонується викласти у законопроекті текст чинної редакції ч. 2 ст. 31 КПК України та доповнити її новим абзацом щодо здійснення колегіального розгляду судом питань про заміну довічного позбавлення волі на покарання у виді позбавлення волі на певний строк.		
33	2) частину третю статті 43 викласти в такій редакції:			2) частину третю статті 43 викласти в такій редакції:
34	“3. Виправданий, засуджений має права обвинуваченого, передбачені статтями 42 і 533 ¹ цього Кодексу, в обсязі, необхідному для його захисту.”;			"3. Виправданий, засуджений має права обвинуваченого, передбачені статтями 42 і 533 ¹ цього Кодексу, в обсязі, необхідному для його захисту";
35	3) частину третю статті 64 ¹ доповнити пунктом 12 такого змісту:	<p>-44- Н.д. Стефанчук Р. О. (р.к. №2)</p> <p>7). Підпункт 3 пункту 3 законопроекту виключити.</p> <p>Обґрунтування: У законопроекті запропоновано доповнити ч. 3 ст. 64-1 КПК України вказівкою на право представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, ознайомлюватися з матеріалами кримінального провадження в порядку, передбаченому статтями 221, 317, 533-1 цього Кодексу. Слід зауважити, що в чинній редакції ч. 4 ст. 64-1 КПК України вже передбачено право такої особи ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу. В ч. 2 ст. 317 КПК України встановлено, що після призначення справи до судового розгляду головуючий повинен забезпечити учасникам судового провадження можливість ознайомитися з матеріалами кримінального провадження, якщо вони про це заявлять клопотання. При цьому представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, є учасником судового провадження (п. 26 ч. 1 ст. 3 КПК України). Згідно з ч. 6 ст. 64-1 КПК України</p>	Враховано	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом. Отже, доповнення КПК України новою статтею 533-1, в якій передбачено порядок ознайомлення з матеріалами кримінального провадження після набрання судовим рішенням законної сили, не вимагає внесення змін до ст. 64-1 КПК України.		
36	“12) ознайомлюватися з матеріалами кримінального провадження в порядку, передбаченому статтями 221, 317, 533 ¹ цього Кодексу.”;			
37	4) частину четверту статті 176 після слів “під час досудового розслідування” доповнити словами “та до початку підготовчого судового засідання”;	<p>-45- Н.д. Крулько І. І. (р.к. №173)</p> <p>Підпункт 4) пункту 3 розділу І законопроекту викласти в такій редакції:</p> <p>«4) у статті 176:</p> <p>частину четверту після слів «під час досудового розслідування» доповнити словами «та до початку підготовчого судового засідання»;</p> <p>доповнити частиною шостою такого змісту:</p> <p>6. У разі закінчення строку запобіжного заходу до проведення підготовчого судового засідання прокурор не пізніше ніж за п'ять днів до закінчення строку дії попередньої ухвали про застосування запобіжного заходу може подати клопотання про його продовження. Розгляд такого клопотання здійснюється слідчим суддею в порядку, передбаченому статтею 199 цього Кодексу.»</p> <p>-46- Н.д. Мамка Г. М. (р.к. №147)</p> <p>4) частину четверту статті 176 викласти у такій редакції:</p> <p>"4. Запобіжні заходи застосовуються: під час досудового розслідування - слідчим суддею за клопотанням слідчого, погодженим з прокурором, або за клопотанням прокурора, а до початку підготовчого судового засідання</p>	Відхилено	3) частину четверту статті 176 після слів "під час досудового розслідування" доповнити словами "та до початку підготовчого судового засідання";

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
38	5) статтю 199 доповнити частиною шостою такого змісту:	та під час судового провадження - судом за клопотанням прокурора." -47- Н.д. Крулько І. І. (р.к. №173) Підпункт 5) пункту 3 розділу І законопроекту виключити;	Відхилено	4) статтю 199 доповнити частиною шостою такого змісту:
39	“6. У разі закінчення строку запобіжного заходу до проведення підготовчого судового засідання прокурор не пізніше ніж за п’ять днів до закінчення строку дії попередньої ухвали про застосування запобіжного заходу може подати клопотання про його продовження. Розгляд такого клопотання здійснюється слідчим суддею за правилами цієї статті.”;	-48- Н.д. Мамка Г. М. (р.к. №147) Виключити	Відхилено	“6. У разі закінчення строку запобіжного заходу до проведення підготовчого судового засідання прокурор не пізніше ніж за п’ять днів до закінчення строку дії попередньої ухвали про застосування запобіжного заходу може подати клопотання про його продовження. Розгляд такого клопотання здійснюється слідчим суддею за правилами цієї статті”;
40	6) перше речення частини третьої статті 315 після слів “обрати, змінити,” доповнити словом “продовжити”;	-49- Н.д. Крулько І. І. (р.к. №173) Підпункт 6) пункту 3 розділу І законопроекту викласти в такій редакції: «6) у частині третій статті 315: перше речення після слів «обрати, змінити,» доповнити словом «продовжити»; останнє речення виключити» -50- Н.д. Мамка Г. М. (р.к. №147) Виключити	Враховано Відхилено	5) частину третю статті 315 викласти в такій редакції: “3. Під час підготовчого судового засідання суд за клопотанням учасників судового провадження має право обрати, змінити, продовжити чи скасувати заходи забезпечення кримінального провадження, в тому числі запобіжний захід, обраний щодо обвинуваченого. При розгляді таких клопотань суд додержується правил, передбачених розділом ІІ цього Кодексу”;
41	7) у статті 331:	-51- Н.д. Мамка Г. М. (р.к. №147) Виключити	Відхилено	6) у статті 331:
42	у назві статті слова “скасування або зміна” замінити словами “скасування, зміна або продовження”;			у назві слова "скасування або зміна" замінити словами "скасування, зміна або продовження”;
43	у частині першій слова “скасувати або обрати” замінити словами “скасувати, обрати або продовжити”;			у частині першій слова "скасувати або обрати" замінити словами "скасувати, обрати або продовжити”;
44	частину третю викласти в такій редакції:			частину третю викласти в такій редакції:
45	“3. За наявності клопотань суд під час судового розгляду зобов’язаний розглянути питання доцільності продовження запобіжного заходу до закінчення двомісячного строку з дня його застосування. За результатами розгляду питання суд своєю			“3. За наявності клопотань суд під час судового розгляду зобов’язаний розглянути питання доцільності продовження запобіжного заходу до закінчення двомісячного строку з дня його застосування. За результатами розгляду питання суд своєю

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
	вмотивованою ухвалою скасовує, змінює запобіжний захід або продовжує його дію на строк, що не може перевищувати двох місяців. Копія ухвали вручається обвинуваченому, прокурору та надсилається уповноваженій службовій особі до місця ув'язнення.			вмотивованою ухвалою скасовує, змінює запобіжний захід або продовжує його дію на строк, що не може перевищувати двох місяців. Копія ухвали вручається обвинуваченому, прокурору та надсилається уповноваженій службовій особі до місця ув'язнення.
46	Під час здійснення судового провадження судом присяжних питання, передбачене цією частиною, вирішує головуючий.”;			Під час здійснення судового провадження судом присяжних питання, передбачене цією частиною, вирішує головуючий”;
47	8) абзац дванадцятий пункту 2 частини четвертої статті 374 після слів “кримінального провадження” доповнити словами “, в тому числі рішення про запобіжний захід до набрання вироком законної сили”;			7) абзац дванадцятий пункту 2 частини четвертої статті 374 доповнити словами "у тому числі рішення про запобіжний захід до набрання вироком законної сили”;
48	9) статтю 433 доповнити частиною третьою такого змісту:	<p>-52- Н.д. Арешонков В. Ю. (р.к. №270)</p> <p>Підпункт 9 пункту 2 розділу I законопроекту пропонуємо викласти в такій редакції:</p> <p>9) статтю 433 доповнити частиною третьою такого змісту:</p> <p>“3. Суд касаційної інстанції розглядає питання про обрання запобіжного заходу на підставі клопотання прокурора під час скасування судового рішення і призначення нового розгляду у суді першої чи апеляційної інстанції. Таке питання може бути розглянуто як безпосередньо під час скасування судового рішення (ухвалення постанови суду касаційної інстанції), так і протягом десяти днів з дня ухвалення постанови суду касаційної інстанції (шляхом постановлення судом касаційної інстанції відповідної ухвали). У випадку необхідності розгляду питання про обрання запобіжного заходу після ухвалення постанови суду касаційної інстанції, прокурор повинен подати клопотання про обрання запобіжного заходу протягом п'яти днів з дня ухвалення постанови.”</p> <p>Відповідно до частини 4 статті 176 Кримінального процесуального кодексу</p>	Відхилено	8) статтю 433 доповнити частиною третьою такого змісту:

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>України запобіжні заходи застосовуються: під час досудового розслідування - слідчим суддею за клопотанням слідчого, погодженим з прокурором, або за клопотанням прокурора, а під час судового провадження - судом за клопотанням прокурора. Таким чином, імперативні положення наведеної норми права чітко вказують, що застосування запобіжного заходу у кримінальному провадженні є можливим виключно за ініціативою та на підставі клопотання сторони обвинувачення. Суд, у свою чергу, не може обирати запобіжний захід за власною ініціативою. Отже, запропонована до першого читання редакція змін до статті 433 КПК України не повною мірою враховує загальні положення цього Кодексу щодо обрання запобіжних заходів. Вона фактично надає суду касаційної інстанції право самостійно (без відповідного клопотання прокурора) обирати запобіжний захід при скасуванні судового рішення та направленні справи на новий розгляд до суду першої або апеляційної інстанції. Слід також зазначити, що згідно усталеної практики Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ) ані тяжкість вчиненого злочину, ані тяжкість можливого покарання не може слугувати єдиною підставою для тримання особи під вартою. Практика ЄСПЛ взагалі виключає застосування будь-яких «формальних» причин для обмеження свободи особи (див. рішення у справах «Макаренко проти України», «Панченко проти Росії», «Летельє проти Франції» та багато інших). У пунктах 84 та 85 рішення у справі «Макаренко проти України» ЄСПЛ зазначив таке: «Суд нагадує, що обґрунтування будь-якого періоду тримання під вартою, незалежно від того, наскільки воно коротке, має бути переконливо продемонстроване органами влади. Обов'язок посадової особи, яка відправляє правосуддя,</p>		

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>надавати відповідні та достатні підстави затримання - на додаток до наявності обґрунтованої підозри - покладається на неї з моменту ухвалення першого рішення про застосування запобіжного заходу у вигляді взяття під варту, тобто, «негайно» після затримання (див. рішення у справі «Бузаджі проти Республіки Молдова» [ВП] (Buzadji v. the Republic of Moldova [GC]), заява № 23755/07, пункти 87 та 102, ЄСПЛ 2016 (витяги). Більше того, вирішуючи питання про звільнення або подальше тримання особи під вартою, органи влади зобов'язані розглянути альтернативні заходи забезпечення її явки до суду (див., наприклад, рішення у справі «Ідалов проти Росії» [ВП] (Idalov v. Russia [GC]), заява № 5826/03, пункт 140, від 22 травня 2012 року). До обґрунтувань, які відповідно до практики Суду вважаються «відповідними» та «достатніми» доводами, входять такі підстави, як небезпека переховування від слідства, ризик чинення тиску на свідків або фальсифікації доказів, ризик змови, ризик повторного вчинення злочину, ризик спричинення порушення громадського порядку, а також необхідність захисту затриманого (див., наприклад, рішення у справі «Ара Арутюнян проти Вірменії» (Ara Harutyunyan v. Armenia), заява № 629/11, пункт 50, від 20 жовтня 2016 року, з подальшими посиланнями).» Натомість у законопроекті пропонується запровадження «автоматичного» обрання запобіжних заходів (у т.ч. у виді тримання під вартою) судом касаційної інстанції, без будь-якого елементу змагальності та без доведення прокурором наявності відповідних ризиків (як підстав для застосування запобіжних заходів) саме станом на момент розгляду справи судом касаційної інстанції.</p>		

49 “3. Суд касаційної інстанції розглядає питання про обрання запобіжного заходу під

"3. Суд касаційної інстанції розглядає питання про обрання запобіжного заходу під

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
50	час скасування судового рішення і призначення нового розгляду у суді першої чи апеляційної інстанції.”;			час скасування судового рішення і призначення нового розгляду у суді першої чи апеляційної інстанції”;
51	10) пункт 3 частини першої статті 442 після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:			9) пункт 3 частини першої статті 442 після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:
52	“рішення щодо заходів забезпечення кримінального провадження, в тому числі про запобіжний захід;”.			“рішення щодо заходів забезпечення кримінального провадження, у тому числі про запобіжний захід”.
53	У зв’язку з цим абзац четвертий вважати абзацом п’ятим;	-53- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170) Пункт 3 розділу I доповнити новим підпунктом в такій редакції: "11) у підпункті 2 частини 5 статті 461 слова "на користь" змінити на слово: "щодо". Подальшу нумерацію підпунктів пункту 3 розділу I змінити.	Відхилено	У зв’язку з цим абзац четвертий вважати абзацом п’ятим;
54	11) частину першу статті 467 доповнити абзацом такого змісту:	-54- Н.д. Арешонков В. Ю. (р.к. №270) Підпункт 11 пункту 2 розділу I законопроекту пропонуємо викласти в такій редакції: 11) частину першу статті 467 доповнити абзацом такого змісту: “Під час скасування судового рішення і надіслання справи на новий розгляд до суду першої або апеляційної інстанції у судовому рішенні на підставі клопотання прокурора вирішується питання про обрання запобіжного заходу.” Обґрунтування поправок: Обґрунтування поправки є аналогічним тому, яке наведено в пункті 2 цього листа.	Відхилено	10) частину першу статті 467 доповнити абзацом третім такого змісту:
55	“Під час скасування судового рішення і надіслання справи на новий розгляд до суду першої або апеляційної інстанції у судовому рішенні вирішується питання про обрання запобіжного заходу.”;			“Під час скасування судового рішення і надіслання справи на новий розгляд до суду першої або апеляційної інстанції у судовому рішенні вирішується питання про обрання запобіжного заходу”;
56		-55- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170)	Відхилено	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
57		<p>Доповнити пункт 3 розділу І новим підпунктом (після 11 підпункту, змінивши подальшу нумерацію) в такій редакції: "Після глави 34 «Провадження за нововиявленими або виключними обставинами», доповнити Кодекс новою главою: «Глава 34-1. Провадження з перегляду вироків, постановлених до набрання чинності цим Кодексом, якими призначене покарання у вигляді довічного позбавлення волі».</p> <p>-56- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170)</p> <p>Доповнити пункт 3 розділу І новим підпунктом в такій редакції: "доповнити Кодекс новою статтею в такій редакції: "Стаття 467-1. Перегляд вироків, постановлених до набрання чинності цим Кодексом, якими призначене покарання у вигляді довічного позбавлення волі</p> <p>1. Перегляд обвинувальних вироків, постановлених до набрання чинності цим Кодексом, відповідно до яких засуджені продовжують відбувати покарання у вигляді довічного позбавлення волі, здійснюється судами згідно з главами 31, 32 цього Кодексу та з урахуванням особливостей, визначених цією главою.</p> <p>2. Перегляд вироку, визначеного частиною першою цієї статті, здійснюється за скаргою, яку має право подати засуджений, його законний представник чи захисник.</p> <p>3. Скарга на обвинувальний вирок, визначений у частині першій цієї статті, може бути подана у випадку якщо:</p> <p>1) у вироку для підтвердження винуватості засудженого або спростування його показань чи встановлення інших обставин, які впливають на оцінку допустимості доказів, їх достовірності, а також на кваліфікацію злочину або вид чи розмір призначеного судом покарання, зроблено посилання на:</p>	Відхилено	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>а) докази, отримані з істотним порушенням прав та свобод людини, гарантованих Конституцією та законами України, міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також будь-які інші докази, здобуті завдяки інформації, отриманій внаслідок істотного порушення прав та свобод людини;</p> <p>б) показання (пояснення, явку з повинною) свідка, який надалі був визнаний підозрюваним чи обвинуваченим у цій справі;</p> <p>в) показання (пояснення, явку з повинною), отримані слідчим, прокурором від учасника процесу, який у подальшому не підтвердив такі показання у судовому засіданні, відмовився від них чи взагалі не був допитаний судом у цій справі;</p> <p>2) суд неправильно застосував положення закону України про кримінальну відповідальність, зокрема, неправильно кваліфікував подію злочину або неправильно визначив (не визначив) характер та ступінь участі засудженого у вчиненні групового злочину;</p> <p>3) призначене засудженому покарання є явно несправедливим через свою суворість, зокрема неспівмірне з характером та ступенем участі засудженого у вчиненні групового злочину, або покарання у виді довічного позбавлення волі призначене без обґрунтування щодо неможливості призначення позбавлення волі на певний строк;</p> <p>4) вирок чи викладені у ньому висновки суду не відповідають практиці Верховного Суду (Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ, Пленуму Верховного Суду України) чи Європейського суду з прав людини;</p> <p>5) встановлення міжнародним органом, установою, чия компетенція визнана</p>		

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>Україною, порушення Україною міжнародних зобов'язань при вирішенні цієї справи судом.</p> <p>4. Скарга на вирок, визначений у частині першій цієї статті, подається до суду апеляційної інстанції, в межах територіальної юрисдикції якого засуджений відбуває покарання, у випадках, передбачених пунктом 1 частини третьої цієї статті, а у випадках, передбачених пунктами 2-5 частини третьої цієї статті – до Верховного Суду.</p> <p>У разі якщо у скарзі наведені декілька обставин, що визначені як підстави для розгляду судами різних інстанцій, скарга подається до суду вищої інстанції.</p> <p>Якщо засуджений відбуває покарання в межах юрисдикції суду апеляційної інстанції, який постановив оскаржуваний вирок або переглядав його в апеляційному порядку, а скарга підлягає розгляду цим судом, то вона подається до іншого суду апеляційної інстанції, найбільш територіально наближеного до місця відбування покарання.</p> <p>5. Суддя не може брати участь у розгляді скарги у випадках, передбачених статтями 74, 75 цього Кодексу, зокрема якщо він брав участь у постановленні вироку, що оскаржується, інших судових рішень, якими був обраний запобіжний захід щодо засудженого або залишені без задоволення його вимоги про перегляд судових рішень у справі. Крім того, до початку судового розгляду сторона захисту вправі заявити відвід двом суддям без пояснення причин.</p> <p>6. Подання скарги на обвинувальний вирок, визначений у частині першій цієї статті, не зупиняє виконання вироку.</p> <p>7. Перегляд вироку, визначеного частиною першою цієї статті Кримінального процесуального кодексу України, здійснюється за скаргою, поданою засудженим, його законним представником чи захисником протягом дванадцяти місяців з</p>		

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
58		<p>дня наступного за днем набрання чинності цим Законом."</p> <p>-57- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170)</p> <p>Доповнити пункт 3 розділу I новим підпунктом в такій редакції: "доповнити Кодекс новою статтею в такій редакції: "Стаття 467-2. Вимоги до скарги на вирок, яким призначене покарання у вигляді довічного позбавлення волі та який був постановлений до набрання чинності цим Кодексом</p> <p>1. Скарга на вирок, визначений у частині першій статті 467-1 цього Кодексу, оформлюється згідно з вимогами, встановленими статтями 396, 427 цього Кодексу для апеляційної та касаційної скарг, з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею.</p> <p>2. У скарзі мають бути зазначені одна або декілька підстав, передбачених частиною третьою статті 467-1 цього Кодексу, та наведене обґрунтування щодо кожної з них з посиланням на матеріали справи, а за наявності також на інші докази. У скарзі, поданій з підстав, передбачених пунктом 4 частини третьої статті 467-1 цього Кодексу, має бути визначено рішення Європейського суду з прав людини чи судове рішення Верховного Суду (Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Пленуму Верховного Суду України), якому не відповідає вирок, а у разі подання скарги захисником – додано копію такого рішення чи сторінок офіційного видання, в якому рішення чи витяг з нього були оприлюднені. До скарги, поданої з підстави, передбаченої пунктом 5 частини третьої статті 467-1 цього Кодексу, має бути додана копія відповідного рішення міжнародної установи.</p>	Відхилено	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
59		<p>3. Докази, які не були досліджені судом чи не оцінені ним при постановленні вироку та мають значення для справи, можуть бути зазначені у скарзі, а також подані суду апеляційної інстанції під час розгляду скарги чи витребувані судом за власною ініціативою або за клопотанням сторони кримінального провадження."</p> <p>-58- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170)</p> <p>Доповнити пункт 3 розділу I новим підпунктом в такій редакції: "доповнити Кодекс новою статтею в такій редакції: "Стаття 467-3. Відкриття судового провадження за скаргою, залишення її без руху</p> <p>1. Скарга, що подана у порядку статті 467-1 цього Кодексу та надійшла до суду, не пізніше наступного дня передається судді-доповідачу. Протягом трьох днів після отримання скарги, суддя постановляє ухвалу про відкриття судового провадження. Питання щодо наявності (відсутності) у справі підстав, передбачених частиною третьою статтею 467-1 цього Кодексу, про які зазначено у скарзі, суддею-доповідачем не вирішується.</p> <p>2. Якщо скаргу подано без дотримання вимог щодо підсудності, встановлених частиною четвертою статті 467-1 цього Кодексу, суддя-доповідач направляє скаргу до належного суду, про що постановляє ухвалу. Спори про підсудність між судами та суддями не допускаються.</p> <p>3. Суддя-доповідач, встановивши, що скаргу подано без додержання вимог, передбачених статтею 467-3 цього Кодексу, постановляє ухвалу про залишення скарги без руху. В ухвалі суддя зазначає недоліки скарги та про необхідність їх усунення у строк п'ятнадцять днів, перебіг якого починається з</p>	Відхилено	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
60		<p>дня отримання копії ухвали особою, яка подала скаргу.</p> <p>4. Копія ухвали про залишення скарги без руху невідкладно надсилається особі, яка подала скаргу, а у разі подання скарги законним представником чи захисником – також засудженому.</p> <p>5. Якщо особа усунула недоліки скарги у встановлений законом строк, суддя-доповідач протягом трьох днів постановляє ухвалу про відкриття провадження."</p> <p>-59- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170)</p> <p>Доповнити пункт 3 розділу I новим підпунктом в такій редакції: "доповнити Кодекс новою статтею в такій редакції: "Стаття 467-4. Повернення скарги, відмова у відкритті судового провадження</p> <p>1. Суддя-доповідач може повернути скаргу, подану у порядку статті 467-1 цього Кодексу, або відмовити у відкритті за скаргою судового провадження у випадках, передбачених цією статтею.</p> <p>2. Скарга повертається, якщо:</p> <p>1) недоліки скарги, яка залишена без руху, не були усунуті у встановлений законом строк;</p> <p>2) скарга подана особою, яка не має права її подавати, або на інше судове рішення чи щодо іншого засудженого, ніж визначені частинами першою, другою статті 467-1 цього Кодексу;</p> <p>3) скарга подана після закінчення строку, встановленого законом для її подання, і особа, яка її подала, не порушує питання про поновлення цього строку або клопотання про його поновлення залишене судом без задоволення.</p> <p>3. Суддя-доповідач відмовляє у відкритті судового провадження за скаргою, якщо:</p>	Відхилено	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>1) вирок оскаржений з підстав, жодна з яких не зазначена у частині третій статті 467-1 цього Кодексу;</p> <p>2) на день подання скарги засудженого звільнено від відбування покарання;</p> <p>3) набрала законної сили ухвала суду про повернення скарги, відмову у відкритті судового провадження або залишення без задоволення скарги, поданої у порядку цієї глави на цей вирок з тих самих підстав та з посиланням на одні і ті самі докази.</p> <p>4. Копія ухвали про повернення скарги, відмову у відкритті судового провадження невідкладно надсилається особі, яка подала скаргу, а у разі подання скарги законним представником чи захисником – також засудженому.</p> <p>5. Ухвала про повернення скарги або відмову у відкритті судового провадження може бути оскаржена в касаційному порядку. Касаційна скарга на ухвалу про повернення скарги або відмову у відкритті судового провадження, постановлену суддею Верховного Суду, подається до цього суду для її розгляду у складі об'єднаної палати.</p> <p>За наслідками касаційного розгляду Верховний Суд залишає касаційну скаргу без задоволення або скасовує ухвалу та приймає нову ухвалу, якою відкриває судове провадження за скаргою, поданою у порядку статті 467-1 цього Кодексу, та передає його за підсудністю.</p> <p>6. Залишення скарги без руху або її повернення не позбавляють права повторного звернення до суду в порядку, передбаченому цією главою."</p> <p>-60- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170)</p> <p>Доповнити пункт 3 розділу I новим підпунктом в такій редакції: "доповнити Кодекс новою статтею в такій редакції:</p>		

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
62		<p>"Стаття 467-5. Витребування матеріалів кримінальної справи</p> <p>1. Суддя-доповідач, відкривши судове провадження за скаргою, поданою у порядку статті 467-1 цього Кодексу, одночасно витребує матеріали кримінальної справи, в якій був постановлений вирок, що оскаржується. Про витребування матеріалів справи суддя-доповідач зазначає в ухвалі про відкриття судового провадження та невідкладно надсилає її копію до суду, який постановив вирок.</p> <p>2. Суд, в якому зберігаються або перебувають матеріали кримінальної справи, має надіслати їх до суду, в якому відкрите судове провадження за скаргою, протягом п'яти днів з дня отримання копії ухвали про відкриття провадження."</p> <p>-61- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170)</p> <p>Доповнити пункт 3 розділу I новим підпунктом в такій редакції: "доповнити Кодекс новою статтею в такій редакції: "Стаття 467-6. Підготовка до розгляду, заперечення на скаргу, її зміна та відкликання</p> <p>1. Суддя-доповідач протягом десяти днів після відкриття судового провадження призначає дату, час та місце проведення розгляду, про що повідомляє засудженого, його захисника та законного представника, прокурора та потерпілого, надіславши їм копії ухвали про відкриття провадження, скарги та доданих до неї письмових матеріалів.</p> <p>2. Особи, зазначені у частині першій цієї статті, можуть приєднатися до скарги, письмово повідомивши про це суд, або подати заперечення на скаргу протягом строку, встановленого суддею-доповідачем.</p> <p>3. Заперечення на скаргу оформлюється відповідно до вимог, встановлених статтями 402, 431 цього Кодексу для оформлення</p>	Відхилено	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
63		<p>заперечення на апеляційну та касаційну скаргу.</p> <p>4. Відмова від скарги, її зміна чи доповнення допускається у порядку, передбаченому статтями 403, 432 цього Кодексу."</p> <p>-62- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170)</p> <p>Доповнити пункт 3 розділу I новим підпунктом в такій редакції: "доповнити Кодекс новою статтею в такій редакції: "Стаття 467-7. Гарантії розгляду скарги на вирок, яким призначене покарання у вигляді довічного позбавлення волі та який був постановлений до набрання чинності цим Кодексом</p> <p>1. Закінчення відбування засудженим покарання, звільнення від відбування покарання або смерть засудженого, зняття або погашення судимості за вчинений злочин, якщо такі події настали після подання скарги у порядку статті 467-1 цього Кодексу, не тягнуть за собою повернення скарги, залишення її без задоволення, припинення апеляційного та касаційного проваджень або невчинення інших процесуальних дій, пов'язаних з поданням цієї скарги."</p>	Відхилено	
64		<p>-63- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170)</p> <p>Доповнити пункт 3 розділу I новим підпунктом в такій редакції: "доповнити Кодекс новою статтею в такій редакції: "Стаття 467-8. Направлення судового провадження з одного суду до іншого</p> <p>1. Суд апеляційної інстанції, встановивши, що деякі з обставин, наведених у скарзі, поданої у порядку статті 467-1 цього Кодексу, підлягають розгляду Верховним Судом, перевіряє інші обставини в межах своєї компетенції та надає їм оцінку, ухвалює судові рішення за результатами судового провадження. Якщо цим рішенням вирок не скасований повністю, суд передає судові</p>	Відхилено	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>провадження за підсудністю до Верховного Суду, про що зазначає у рішенні. У такому випадку скарга у відповідній частині розглядається та вирішується Верховним Судом одночасно із касаційними скаргами, якщо вони подані на судові рішення, ухвалене судом апеляційної інстанції щодо іншої частини скарги.</p> <p>2. У разі якщо скарга була подана до Верховного Суду, а деякі з наведених в ній обставин віднесені частиною четвертою статті 467-1 цього Кодексу до компетенції суду апеляційної інстанції, Верховний Суд перевіряє інші підстави скарги в межах своєї компетенції та за результатами провадження ухвалює судові рішення. Після того, якщо вирок не скасований повністю, Верховний Суд передає судові провадження за підсудністю до суду апеляційної інстанції.</p> <p>Якщо Верховний Суд, розглянувши таку скаргу, скасовує вирок частково та призначає новий розгляд у суді першої інстанції, нижестоящий суд одночасно розглядатиме скаргу в частині, що підсудна суду апеляційної інстанції, користуючись повноваженнями, передбаченими статтями 467-10, 467-11 цього Кодексу для суду апеляційної інстанції."</p>		
65		<p>-64- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170)</p> <p>Доповнити пункт 3 розділу I новим підпунктом в такій редакції: "доповнити Кодекс новою статтею в такій редакції: "Стаття 467-9. Межі перегляду вироку</p> <p>1. Суд переглядає вирок, яким призначене покарання у вигляді довічного позбавлення волі та який був постановлений до набрання чинності цим Кодексом, у межах скарги, поданої у порядку статті 467-1 цього Кодексу. У разі якщо під час перегляду буде виявлена недопустимість чи недостовірність інших доказів, використаних для обґрунтування</p>	Відхилено	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
66		<p>вироку, або неправильність інших висновків суду ніж ті, про які зазначено у скарзі, суд має вказати та виправити помилку, якщо це не погіршує становище засудженого.</p> <p>2. У разі якщо задоволення скарги дає підстави для прийняття рішень на користь іншого засудженого, від якого не надходило скарги, суд зобов'язаний ухвалити таке рішення.</p> <p>-65- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170)</p> <p>Доповнити пункт 3 розділу I новим підпунктом в такій редакції: "доповнити Кодекс новою статтею в такій редакції:"Стаття 467-10. Порядок розгляду скарги</p> <p>1. Суд розглядає скарги, подані у порядку статті 467-1 цього Кодексу, за процедурою, визначеною положеннями глав 31, 32 цього Кодексу для розгляду судом відповідної інстанції, з винятками та особливостями, встановленими цією статтею.</p> <p>2. Строк розгляду скарги не може перевищувати трьох місяців з дня відкриття провадження. У виключних випадках, коли перегляд вироку не може бути закінчений у цей строк, він може бути продовжений на один місяць обґрунтованою ухвалою суду. Строк розгляду скарги розпочинається спочатку у разі направлення судом провадження за підсудністю у порядку статті 467-8 цього Кодексу.</p> <p>3. Участь засудженого та його захисника у судовому засіданні є обов'язковою. Під час підготовки до перегляду вироку суддя-доповідач повідомляє засудженому про можливість доставлення його до суду апеляційної інстанції для участі у судовому засіданні або здійснення засідання у режимі відеоконференції. Клопотання засудженого про доставлення до суду апеляційної інстанції є обов'язковим.</p>	Відхилено	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>4. Учасники судового провадження повідомляються про дату, час та місце розгляду скарги. Неприбуття у судові засідання прокурора, який був належним чином повідомлений, не перешкоджає перегляду вироку. У разі нез'явлення до суду іншого учасника кримінального провадження, на виклику якого наполягає сторона захисту, суд вживає заходів, передбачених цим Кодексом, для забезпечення участі такої особи у судовому засіданні, якщо її допит необхідний для підтвердження чи спростування обставин, з'ясування яких може мати істотне значення для ухвалення законного, обґрунтованого та справедливого судового рішення.</p> <p>5. Суд, здійснюючи розгляд скарги, спершу перевіряє наявність у справі обставин, передбачених частиною третьою статті 467-1 цього Кодексу, які зазначені у скарзі.</p> <p>6. У разі якщо скаргу подано з підстав, передбачених пунктом 1 частини третьої статті 467-1 цього Кодексу, суд апеляційної інстанції своєю ухвалою визначає обсяг доказів, що підлягають дослідженню, та порядок їх дослідження згідно з статтею 349 цього Кодексу. Спершу досліджуються докази, про недопустимість яких зазначено у скарзі. У разі якщо неопустимість доказу підтверджується іншими доказами, то такі докази досліджуються одночасно.</p> <p>7. Допустимість доказів визначається положеннями законодавства, які діяли на момент отримання доказів. При визначенні допустимості та можливості використання доказів, отриманих після ратифікації Україною Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод 1950 року, суд має ураховувати практику Європейського суду з прав людини та дотримуватися вимог статей 87, 88, 95, 97 цього Кодексу.</p>		

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>8. Суд апеляційної інстанції, встановивши, що для обґрунтування вироку використані посилання на докази, передбачені пунктом 1 частини третьої статті 467-1 цього Кодексу, невідкладно визнає такі докази недопустимими у порядку частини другої статті 89 цього Кодексу, про що постановляє ухвалу (ухвали) під час судового розгляду. Визнання доказу недопустимим тягне за собою неможливість дослідження такого доказу або припинення його дослідження в судовому засіданні, якщо таке дослідження було розпочате.</p> <p>9. Суд апеляційної інстанції, встановивши у справі наявність обставин, передбачених пунктом 1 частини третьої статті 467-1 цього Кодексу, вирішує питання щодо зупинення виконання вироку до закінчення перегляду, досліджує та оцінює інші докази згідно з правилами, передбаченими цим Кодексом, проводить дебати, надає засудженому останнє слово та видається до нарадчої кімнати для ухвалення судового рішення.</p> <p>Питання щодо виклику свідка, експерта, спеціаліста, проведення експертизи, слідчої (розшукової) дії під час судового провадження вирішуються судом апеляційної інстанції у порядку, передбаченому цим Кодексом.</p> <p>10. Суд апеляційної інстанції, розглядаючи скаргу у порядку визначеному цією главою, може не перевіряти доказами та вважати встановленими наведені у вироку обставини, які були встановлені судом без використання недопустимих доказів та не є припущеннями.</p> <p>11. Якщо Верховний Суд, вирішуючи за скаргою питання щодо невідповідності вироку чи викладених у ньому висновків суду практиці Верховного Суду (Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ,</p>		

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
67		<p>Пленуму Верховного Суду України), вважає за потрібне відступити від цієї практики, питання передається на розгляд Великої Палати у порядку, передбаченому статтею 434-2 цього Кодексу.</p> <p>12. Верховний Суд здійснює перегляд вироку з підстави, зазначеної у пункті 5 частини третьої статті 467-1 цього Кодексу, у складі Великої Палати за правилами перегляду судового рішення у зв'язку з виключними обставинами, передбаченими пунктом 2 частини третьої статті 459 цього Кодексу."</p> <p>-66- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170)</p> <p>Доповнити пункт 3 розділу I новим підпунктом в такій редакції: "доповнити Кодекс новою статтею в такій редакції: "Стаття 467-11. Судове рішення за наслідками перегляду вироку, яким до набрання чинності цим Кодексом призначене покарання у вигляді довічного позбавлення волі</p> <p>1. Суд, встановивши під час розгляду скарги, поданої у порядку статті 467-1 цього Кодексу, що підстави для перегляду вироку, передбачені частиною третьою статті 467-1 цього Кодексу, у справі відсутні, залишає скаргу без задоволення, про що постановляє обґрунтовану ухвалу, в якій надає докладну оцінку доводам, викладеним у скарзі.</p> <p>2. Суд апеляційної інстанції, встановивши під час розгляду скарги, що для обґрунтування вироку використані посилання на докази, передбачені пунктом 1 частини третьої статті 467-1 цього Кодексу, скасовує оскаржуваний вирок повністю або частково та одночасно постановляє новий обвинувальний або виправдувальний вирок.</p> <p>3. Верховний Суд, встановивши наявність обставин, передбачених пунктами 2, 3 частини третьої статті 467-1 цього Кодексу,</p>	Відхилено	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>змінює вирок своєю постановою. У разі якщо вироком не встановлені обставини справи, з'ясування яких необхідне для правильного застосування закону України про кримінальну відповідальність, Верховний Суд скасовує вирок повністю або частково та призначає новий розгляд справи у суді першої чи апеляційної інстанції, зазначивши у своїй постанові перелік таких обставин. У такому випадку під час нового розгляду суд першої або апеляційної інстанції обмежується вчиненням процесуальних дій, необхідних для встановлення обставин згідно визначеного Верховним Судом переліку, після чого постановляє вирок. Інші обставини справи, наведені в частині вироку, яка не була скасована Верховним Судом, вважаються встановленими та під час нового розгляду в суді першої або апеляційної інстанції доказами не перевіряються, крім випадків, коли розглянута Верховним Судом скарга була подана одночасно з підстав, передбачених пунктом 1 частини третьої статті 467-1 цього Кодексу.</p> <p>4. Верховний Суд, встановивши наявність обставин, передбачених пунктами 4, 5 частини третьої статті 467-1 цього Кодексу, змінює вирок або скасовує його повністю чи частково та призначає новий розгляд у суді першої чи апеляційної інстанції, про що ухвалює постанову.</p> <p>5. Верховний Суд, здійснюючи перегляд вироку за скаргою, поданою у порядку статті 467-1 цього Кодексу, не може вирішувати питання про достовірність того чи іншого доказу, а також оцінювати сукупність зібраних доказів з точки зору достатності для доведення винуватості особи.</p> <p>6. У разі постановлення судом апеляційної інстанції нового вироку або ухвалення Верховним Судом постанови у порядку, визначеному цією статтею, інші судові</p>		

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
68		<p>рішення у справі втрачають законну силу в частині, що суперечить новим рішенням.</p> <p>7. Ухвалення судових рішень, які тягнуть за собою погіршення становища засудженого, не допускається.</p> <p>8. У разі, якщо за наслідками розгляду скарги, поданої у порядку статті 467-1 цього Кодексу, вирок буде скасований повністю або частково, новий судовий розгляд та подальше кримінальне провадження у справі здійснюються за правилами цього Кодексу, встановленими для провадження у суді відповідної інстанції."</p> <p>-67- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170)</p> <p>Доповнити пункт 3 розділу I новим підпунктом в такій редакції: "доповнити Кодекс новою статтею в такій редакції: "Стаття 467-12. Оскарження судових рішень за наслідками розгляду скарги</p> <p>1. Обвинувальний вирок, що був переглянутий судом першої інстанції, відповідно до вимог частини другої статті 467-8 цього Кодексу, та відповідне рішення цього суду можуть бути оскаржені сторонами кримінального провадження та потерпілим до суду апеляційної інстанції у порядку, передбаченому главою 31 цього Кодексу.</p> <p>Суд апеляційної інстанції, розглянувши апеляційну скаргу, ухвалює одне з таких рішень:</p> <p>1) залишити судові рішення без змін, а апеляційну скаргу – без задоволення;</p> <p>2) скасувати оскаржувану ухвалу суду першої інстанції про залишення скарги на вирок без задоволення та призначити новий розгляд в суді першої інстанції;</p> <p>3) скасувати обвинувальний вирок, який був переглянутий судом першої інстанції у порядку, передбаченому частиною другою статті 467-8 цього Кодексу, і ухвалу цього</p>	Відхилено	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>суду про залишення скарги на цей вирок без задоволення та постановити новий вирок;</p> <p>4) скасувати новий вирок суду першої інстанції та залишити без змін обвинувальний вирок в частині, яка була переглянута цим судом у порядку, передбаченому частиною другою статті 467-8 цього Кодексу;</p> <p>5) змінити новий вирок суду першої інстанції, постановлений згідно з вимогами цієї Глави.</p> <p>Ухвалюючи судові рішення за наслідками апеляційного розгляду, суд керується положеннями цієї частини та статтями 408-415 цього Кодексу.</p> <p>Після здійснення апеляційного розгляду судові рішення, зазначені у цій частині, можуть бути оскаржені в касаційному порядку.</p> <p>2. Обвинувальний вирок, що був переглянутий судом апеляційної інстанції згідно з статтею 467-10 цього Кодексу, та відповідне рішення цього суду можуть бути оскаржені сторонами кримінального провадження та потерпілим до Верховного Суду у порядку, передбаченому главою 32 цього Кодексу.</p> <p>3. Верховний Суд, розглянувши касаційну скаргу, подану згідно з частинами першою, другою цієї статті, ухвалює одне з таких рішень:</p> <p>1) залишити судові рішення без зміни, а касаційну скаргу – без задоволення;</p> <p>2) скасувати судові рішення і призначити новий розгляд у суді першої чи апеляційної інстанції;</p> <p>3) змінити судові рішення.</p> <p>4. У разі скасування оскаржуваного судового рішення (рішень) у порядку, визначеному цією статтею, новий розгляд здійснюється судом нижчої інстанції за правилами цього Кодексу».</p>		

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
69	12) доповнити Кодекс статтею 533 ¹ такого змісту:	<p>-68- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170)</p> <p>З огляду на внесені доповнення, вважати підпункт 12 пункту 3 Розділу 1 підпунктом "26", подальшу нумерацію підпунктів пункту 3 розділу I змінити відповідно.</p> <p>-69- Н.д. Арешонков В. Ю. (р.к. №270)</p> <p>Пропонуємо підпункт 12 пункту 2 розділу I законопроекту викласти в такій редакції:</p> <p>12) доповнити Кодекс статтею 533-1 такого змісту:</p> <p>“Стаття 533-1. Ознайомлення з матеріалами кримінального провадження після набрання судовим рішенням законної сили</p> <p>1. Виправданий, засуджений, особа, стосовно якої застосовано примусові заходи медичного чи виховного характеру, потерпілий, представник юридичної особи, їх захисники та законні представники мають право звернутися із заявою про ознайомлення з матеріалами кримінального провадження, учасниками в якому вони були до суду, де вони зберігаються.</p> <p>2. Засуджені, які відбувають покарання в установах виконання покарань, звертаються до суду через адміністрацію таких установ із заявою про надання електронних копій матеріалів кримінального провадження (кримінальної справи) та документів, долучених до матеріалів кримінального провадження, необхідних для захисту своїх прав і інтересів.</p> <p>Такі електронні копії надсилаються судом до адміністрації установ виконання покарань за допомогою електронної пошти або інших засобів зв'язку у строк, об'єктивно необхідний для їх виготовлення, але не більше тридцяти днів з дня надходження такого звернення.</p> <p>3. Матеріали про застосування заходів безпеки стосовно осіб, які беруть участь у</p>	<p>Відхилено</p> <p>Враховано</p>	11) доповнити статтею 533 ¹ такого змісту:

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		кримінальному судочинстві, для ознайомлення не надаються.”; Обґрунтування поправок: Відповідно до пункту 25 частини 1 статті 3 КПК України учасники кримінального провадження - сторони кримінального провадження, потерпілий, його представник та законний представник, цивільний позивач, його представник та законний представник, цивільний відповідач та його представник, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, третя особа, щодо майна якої вирішується питання про арешт, інша особа, права чи законні інтереси якої обмежуються під час досудового розслідування, особа, стосовно якої розглядається питання про видачу в іноземну державу (екстрадицію), заявник, у тому числі викривач, свідок та його адвокат, понятий, заставодавець, перекладач, експерт, спеціаліст, представник персоналу органу пробації, секретар судового засідання, судовий розпорядник. Отже, представник юридичної особи, а також і потерпілий (окрім справ приватного обвинувачення) не є стороною кримінального провадження, а учасником такого провадження. Натомість в тексті законопроекту, прийнятому в першому читанні, помилково застосовано термін «сторона кримінального провадження».		
70	“Стаття 533 ¹ . Ознайомлення з матеріалами кримінального провадження після набрання судовим рішенням законної сили			"Стаття 533 ¹ . Ознайомлення з матеріалами кримінального провадження після набрання судовим рішенням законної сили
71	1. Виправданий, засуджений, особа, стосовно якої застосовано примусові заходи медичного чи виховного характеру, потерпілий, представник юридичної особи, їх захисники та законні представники мають право звернутися із заявою про ознайомлення з матеріалами кримінального провадження,			1. Виправданий, засуджений, особа, стосовно якої застосовано примусові заходи медичного чи виховного характеру, потерпілий, представник юридичної особи, їх захисники та законні представники мають право звернутися із заявою про ознайомлення з матеріалами кримінального провадження,

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
72	<p>стороною в якому вони були до суду, де вони зберігаються.</p> <p>2. Засуджені, які відбувають покарання в установах виконання покарань, звертаються до суду через адміністрацію таких установ із заявою про надання електронних копій матеріалів кримінального провадження (кримінальної справи) та документів, долучених до матеріалів кримінального провадження, необхідних для захисту своїх прав і інтересів.</p>	<p>-70- Н.д. Цимбалюк М. М. (р.к. №176)</p> <p>Викласти в такій редакції:</p> <p>2.Засуджені, які відбувають покарання в установах виконання покарань, звертаються до суду через адміністрацію таких установ із заявою про надання електронних копій матеріалів кримінального провадження (кримінальної справи) та документів, долучених до матеріалів кримінального провадження, необхідних для захисту своїх прав і інтересів або отримують такі матеріали і документи через Єдиний реєстр засуджених та осіб, узятих під варту.</p> <p>-71- Н.д. Мамка Г. М. (р.к. №147)</p> <p>2.Засуджені, які відбувають покарання в установах виконання покарань, звертаються до суду через адміністрацію таких установ із заявою про надання копій (у тому числі в електронній формі) матеріалів кримінального провадження (кримінальної справи) та копії документів, долучених до матеріалів кримінального провадження, необхідних для захисту своїх прав і інтересів.</p>	<p>Відхилено</p> <p>Відхилено</p>	<p>учасниками в якому вони були, до суду, в якому зберігаються такі матеріали.</p> <p>2. Засуджені, які відбувають покарання в установах виконання покарань, звертаються до суду через адміністрацію таких установ із заявою про надання електронних копій матеріалів кримінального провадження (кримінальної справи) та документів, долучених до матеріалів кримінального провадження, необхідних для захисту своїх прав і інтересів.</p>
73	<p>Такі електронні копії надсилаються судом до адміністрації установ виконання покарань за допомогою електронної пошти або інших засобів зв'язку у строк, об'єктивно необхідний для їх виготовлення, але не більше тридцяти днів з дня надходження такого звернення.</p>	<p>-72- Н.д. Мамка Г. М. (р.к. №147)</p> <p>Такі копії документів надсилаються судом до адміністрації установ виконання покарань (в тому числі за допомогою електронної пошти) в строк необхідний для їх виготовлення, але не більше тридцяти днів з дня надходження такого звернення.</p> <p>Порядок передачі засудженому копій матеріалів кримінального провадження (кримінальної справи) та копій документів, долучених до матеріалів кримінального провадження, необхідних для захисту своїх прав і інтересів затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у</p>	<p>Відхилено</p>	<p>Такі електронні копії надсилаються судом до адміністрації установ виконання покарань за допомогою електронної пошти або інших засобів зв'язку у строк, об'єктивно необхідний для їх виготовлення, але не більше тридцяти днів з дня надходження такого звернення.</p>

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		сфері виконання кримінальних покарань та пробації. Засудженим, які відбувають покарання в установах виконання покарань, послуги зі створення та пересилання копій документів матеріалів кримінального провадження (кримінальної справи) та копії документів, долучених до матеріалів кримінального провадження надаються безоплатно. -73- Н.д. Фролов П. В. (р.к. №122)	Відхилено	
74		У абзаці другому частини другої статті 533-1 Кримінально процесуального кодексу України після слів «але не більше тридцяти» доповнити словом «календарних». -74- Н.д. Фролов П. В. (р.к. №122)	Відхилено	
75	3. Матеріали про застосування заходів безпеки стосовно осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві, для ознайомлення не надаються.”;	Частини другу статті 533-1 Кримінально процесуального кодексу України доповнити новим абзацом такого змісту: «Адміністрація установи виконання покарань зобов’язана надати під підпис засудженому отримані копії у триденний строк. Засуджений може вивчати матеріали справи протягом 14 календарних днів з моменту отримання.».		3. Матеріали про застосування заходів безпеки стосовно осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві, для ознайомлення не надаються”;
76	13) пункт 3 частини першої статті 537 викласти в такій редакції:			12) пункт 3 частини першої статті 537 викласти в такій редакції:
77	“3) про заміну невідбутої частини покарання або покарання у виді довічного позбавлення волі більш м’яким;”;	-75- Н.д. Мінько С. А. (р.к. №286), Н.д. Лубінець Д. В. (р.к. №267) Викласти в такій редакції: "3) про заміну довічного позбавлення волі, позбавленням волі на певний строк"	Відхилено	"3) про заміну невідбутої частини покарання або покарання у виді довічного позбавлення волі більш м’яким”;
78	14) у статті 539:			13) у статті 539:
79	частину третю після слів “з дня його надходження до суду суддею одноособово” доповнити словами “, крім питання щодо заміни покарання у виді довічного позбавлення волі на покарання у виді			частину третю після слів "з дня його надходження до суду суддею одноособово" доповнити словами "крім питання щодо заміни покарання у виді довічного позбавлення волі на покарання у виді

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
80	позбавлення волі на певний строк, розгляд якого здійснюється колегіально судом у складі трьох суддів,”; частину сьому після слів “клопотання з цього самого питання щодо осіб” доповнити словами “, засуджених до довічного позбавлення волі, а також щодо осіб”.			позбавлення волі на певний строк, розгляд якого здійснюється колегіально судом у складі трьох суддів”; частину сьому після слів "клопотання з цього самого питання щодо осіб" доповнити словами "засуджених до довічного позбавлення волі, а також щодо осіб".
81		-76- Н.д. Крулько І. І. (р.к. №173) Доповнити розділ І законопроекту пунктом 4 такого змісту: «4. Частину першу статті 8 Кримінально-виконавчого кодексу України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, № 3-4, ст. 21) доповнити новим абзацом тринадцятим такого змісту: звертатися до суду із заявою про ознайомлення з матеріалами кримінального провадження, стороною в якому вони були».	Відхилено	
82	П. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім підпунктів 2, 3, 12 пункту 3 цього Закону, які набирають чинності через один рік після набрання чинності цим Законом.	-77- Н.д. Власенко С. В. (р.к. №170) Розділ II викласти в редакції: "1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім підпунктів 2, 3, 26 пункту 3 цього Закону, які набирають чинності через один рік після набрання чинності цим Законом. 2.Перегляд вироку, визначеного частиною першою статті 467-1 Кримінального процесуального кодексу України, здійснюється за скаргою, поданою засудженим, його законним представником чи захисником протягом дванадцяти місяців з дня наступного за днем набрання чинності цим Законом. 3. У разі подання у порядку, встановленому цим Законом, скарги на обвинувальний вирок з підстав його невідповідності практиці Верховного Суду (Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Пленуму Верховного Суду України), такою	Відхилено	П. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім підпунктів 2, 11 пункту 3 цього Закону, які набирають чинності через один рік після набрання чинності цим Законом.

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
---	--------------------------------------	-----------------------------------	-------------------------	---

невідповідністю вважається неоднакове застосування однієї і тієї самої норми закону (або аналогічних за змістом норм законів у різних редакціях, що однаково регулюють одні і ті самі відносини) до подібних подій, що спричинило протилежні юридичні наслідки (крім питань неоднакового застосування санкцій кримінально-правових норм, звільнення від кримінальної відповідальності чи покарання).

4.Міністерству юстиції України протягом 30 днів з дня, наступного за днем набрання чинності цим Законом, письмово довести до відома осіб, які продовжують відбувати покарання у вигляді довічного позбавлення волі згідно з вироками, постановленими до набрання чинності Кримінальним процесуальним кодексом України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 9-13, ст. 88), порядок подання скарги, передбачений цим Законом.»

-78- Н.д. Стефанчук Р. О. (р.к. №2)

Відхилено

8). Розділ II законопроекту доповнити новим абзацом такого змісту: «Кабінету Міністрів України у 2022 році поінформувати Верховну Раду України про стан виконання цього Закону».

Обґрунтування: З метою забезпечення ефективності парламентського контролю за прийнятими рішеннями та відповідно до п. 13 ч. 1 ст. 85 Конституції України пропонується передбачити обов'язок Кабінету Міністрів України поінформувати Верховну Раду України у 2022 році про стан виконання цього Закону.

83

САС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Монастирський Денис Анатолійович
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B0400000ACDE2E00CDCD8E00
Дійсний до: 21.01.2023 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 04-27/3-2021/224747 від 08.07.2021

